

NOTA DE FUNDAMENTARE

la proiectul de lege cu privire la modificarea unor acte normative

(îmbunătățirea mecanismului de executare a hotărârilor judecătorești și eficientizarea procedurilor de executare)

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ
Proiectul de lege cu privire la modificarea unor acte normative (îmbunătățirea mecanismului de executare a hotărârilor judecătorești și eficientizarea procedurilor de executare) a fost elaborat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ
2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ
Prezentul proiect de lege a fost elaborat în vederea realizării: <ul style="list-style-type: none">- acțiunii 8 din Capitolul 23 – „Sistem judiciar și drepturi fundamentale”, Clusterul 1. Valori fundamentale din Programul Național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025-2029, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306/2025;- măsurii 13.1 din Foaia de parcurs „Statul de drept” (criteriu de referință în procesul de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană), aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 275/2025;- obiectivului 2.1.4 din Planul de acțiuni pentru implementarea Strategiei privind asigurarea independenței și integrității sectorului justiției pentru anii 2022-2025, aprobat prin Legea nr. 211/2021, acțiunea de la lit. b) – „Revizuirea procedurilor de executare a hotărârilor judecătorești pentru simplificarea și eficientizarea mecanismelor de: urmărirea patrimoniului debitorilor; – vânzare a bunurilor sechestrate etc.”. Principala obiectiv al proiectului constă în revizuirea cadrului normativ care reglementează activitatea de executare silită, în vederea sporirii eficienței și transparenței procedurilor de executare, consolidării garanțiilor procesuale ale participanților la procedura de executare, extinderii utilizării instrumentelor digitale și soluționării unor dificultăți identificate în practica aplicării Codului de executare. Totodată, proiectul urmărește consolidarea cadrului normativ aplicabil organizării și exercitării profesiei de executor judecătoresc, în vederea alinierii mecanismelor de autorizare, supraveghere, evaluare profesională și disciplinară la recomandările Comisiei Europene pentru Eficiența Justiției (CEPEJ), sporirii transparenței activității profesiei și consolidării independenței instituționale a organelor implicate în accesul în profesie și răspunderea disciplinară.
2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative
<u>Contextul sistemului de executare și necesitatea intervenției legislative:</u> Începând cu anul 2010, sistemul de executare din Republica Moldova a parcurs o etapă de reformă structurală semnificativă, prin adoptarea Legii nr. 113/2010 privind executorii judecătorești și a Codului de executare, care au consacrat statutul liberal al executorului judecătoresc și au introdus mecanisme moderne de executare. În pofida progreselor înregistrate, analiza cadrului normativ actual și a practicii de aplicare relevă persistența unor lacune și disfuncționalități care limitează eficiența sistemului și care impun intervenția legislativă. Printre problemele recurente identificate în practică se numără: dificultățile în gestionarea și monitorizarea dosarelor de executare; comunicarea deficitară între participanții la procedura de executare; absența unor mecanisme procedurale suficient de ferme pentru impunerea executării; lipsa unor standarde profesionale clare cu criterii de evaluare periodică a activității executorilor judecătorești. Aceste aspecte sunt reflectate atât în sesizările părților

și avocaților, cât și în recomandările formulate în cadrul proiectelor de asistență tehnică derulate cu sprijinul partenerilor internaționali ai Republicii Moldova.

Pe lângă disfuncționalitățile procedurale, au fost identificate și probleme intrinseci la nivelul organizării profesiei: repartizarea neuniformă a dosarelor, concentrarea excesivă a unor categorii de dosare la anumiți executori în detrimentul independenței acestora, precum și existența unor practici concurențiale neloiale între birouri.

Fundament CEDO:

Statul are obligația pozitivă de a asigura executarea efectivă a hotărârilor judecătorești definitive – Hornsby c. Greciei (cerere nr. 18357/91, 19 martie 1997, par. 40, art. 6): executarea unei hotărâri judecătorești definitive este parte integrantă a dreptului la tribunal; un sistem care permite rămânerea inoperantă a unei hotărâri violează art. 6 par. 1 CEDO. Republica Moldova a fost condamnată în cauzele Prodan c. Moldovei (2004), Luntre și alții c. Moldovei (2009) și Olaru și alții c. Moldovei (2009) pentru neexecutarea ori executarea cu întârziere a hotărârilor judecătorești – condamnări care confirmă existența unor probleme structurale și fundamentează obligația statului de a interveni normativ pentru remedierea lor.

Comunicarea actelor de executare – ineficiența sistemică:

Comunicarea actelor executorului judecătoresc reprezintă una dintre problemele cele mai frecvent semnalate în practică. Practica de executare relevă că o parte semnificativă a actelor expediate prin poștă nu ajung la destinatari, fie din cauza migrației populației, fie ca urmare a evitării deliberate a primirii corespondenței. Costurile aferente comunicării poștale și publicării în Monitorul Oficial sunt ridicate și nu garantează informarea efectivă a destinatarului. Debitorii invocă frecvent necunoașterea procedurii sau a actelor esențiale, în timp ce executorii judecătorești semnalează refuzul sistematic al debitorilor de a prelua corespondența și declararea adreselor neactuale.

Situația actuală demonstrează necesitatea diversificării modalităților de comunicare prin instrumente digitale, cu stabilirea unei ierarhii clare și a unor prezumții rezonabile de receptare, care să asigure informarea efectivă a destinatarului fără a transforma dovada comunicării într-o sarcină excesivă pentru creditor.

Fundament CEDO:

Art. 6 par. 1 CEDO include dreptul persoanei de a fi informată efectiv despre procedurile care o privesc (Colozza c. Italiei, 12 februarie 1985). CtEDO recunoaște totodată că statele pot prevedea prezumții de comunicare rezonabile și neabsolute, cu condiția să nu impună o sarcină excesivă creditorului – Dilipak și Karakaya c. Turciei (cerere nr. 7080/07 și 7085/07, 4 martie 2014, par. 78). Ierarhia în trei niveluri introdusă la art. 67 din proiect – comunicare directă, comunicare subsidiară, publicare în Monitorul Oficial ca ultimă resursă – satisface ambele exigențe.

Titlurile executorii – obstacole procedurale la eliberare:

Cadrul normativ anterior nu prevedea un termen legal de eliberare a titlului executoriu și reglementa exclusiv emiterea acestora pe suport fizic de hârtie. În practică, acest fapt generase situații în care creditorii și executorii judecătorești erau obligați la deplasări fizice la sediul instanțelor, cu costuri și pierderi de timp semnificative, iar transmiterea titlului executoriu către creditor sau executorul judecătoresc nu era reglementată expres, ceea ce genera practici neuniforme. Lipsa posibilității de emitere în format electronic bloca integrarea titlului în fluxul digital al procedurii de executare.

Fundament CEDO:

Dreptul la executarea în termen rezonabil (art. 6 par. 1 CEDO; Hornsby, par. 40) include etapa de obținere a titlului executoriu. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că executarea unei hotărâri judecătorești reprezintă parte integrantă a dreptului de acces la justiție, iar statele au obligația de a organiza procedurile interne astfel încât acestea să nu creeze obstacole administrative nejustificate în calea executării hotărârilor judecătorești. Termenul de 5 zile lucrătoare și posibilitatea emiterii electronice introduse la art. 12 din proiect răspund direct acestei exigențe.

Dificultăți în aplicarea măsurilor de executare silită:

Analiza practicii de executare a evidențiat existența unor lacune normative și a unor soluții insuficient reglementate care afectează eficiența măsurilor de executare silită și generează practici neuniforme în activitatea executorilor judecătorești.

Una dintre problemele frecvent semnalate privește aplicarea măsurilor de urmărire asupra bunurilor și veniturilor debitorului în cadrul mai multor proceduri de executare desfășurate concomitent. Cadrul normativ actual nu oferă întotdeauna soluții suficient de clare pentru coordonarea urmăririlor efectuate de executori judecătorești diferiți, ceea ce poate conduce la conflicte de competență, suprapunerea măsurilor de executare și dificultăți în distribuirea sumelor încasate.

Totodată, reglementarea actuală a urmăririi bunurilor grevate și a raporturilor dintre executarea silită și alte proceduri colective, inclusiv procedurile de insolvență, nu oferă răspunsuri explicite pentru toate situațiile întâlnite în practică. În consecință, apar situații în care procedurile de valorificare sunt tergiversate, iar creditorii suportă întârzieri suplimentare în realizarea creanțelor lor. În special, lipsesc reguli clare privind continuarea valorificării bunurilor atunci când procedura de vânzare silită a fost deja inițiată anterior transmiterii documentului executoriu administratorului sau lichidatorului, fapt care generează interpretări neuniforme și riscul tergiversării nejustificate a executării.

O altă problemă identificată se referă la lipsa unor reguli suficient de clare privind proporționalitatea măsurilor de executare. Deși principiul proporționalității rezultă din principiile generale ale dreptului și din jurisprudența națională și internațională, Codul de executare nu reglementează expres criteriile care trebuie avute în vedere la aplicarea sechestrului și nici mecanisme procedurale suficiente pentru remedierea situațiilor în care valoarea bunurilor indisponibilizate depășește în mod vădit valoarea creanței urmărite și a cheltuielilor de executare.

De asemenea, procedura de evaluare a bunurilor urmărite generează frecvent litigii între participanții la executare. Reglementarea actuală nu stabilește cu suficientă claritate modalitatea de valorificare a rapoartelor de evaluare prezentate de părți și nici criteriile de soluționare a divergențelor dintre evaluările efectuate în cadrul procedurii de executare. Această situație conduce la contestări repetate, prelungirea procedurilor și diminuarea eficienței executării.

În practică au fost semnalate și dificultăți privind executarea obligațiilor de reținere din salariu și din alte venituri periodice ale debitorului. Lipsa unor mecanisme eficiente de constrângere a angajatorilor și a altor entități obligate să efectueze reținerile poate determina întârzieri semnificative în executarea documentelor executorii și poate afecta drepturile creditorilor.

Problemele menționate justifică intervenția legislativă în vederea consolidării mecanismelor de urmărire a bunurilor și veniturilor debitorului, clarificării competențelor executorilor judecătorești, consacării exprese a principiului proporționalității, perfecționării procedurii de evaluare a bunurilor și asigurării unor instrumente mai eficiente pentru realizarea creanțelor stabilite prin documente executorii.

Fundament CEDO:

Necesitatea asigurării unui echilibru just între interesul creditorului de a obține executarea creanței și protecția dreptului de proprietate al debitorului rezultă din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului privind art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. În cauza *Immobiliare Saffi c. Italiei* (cererea nr. 22774/93, Hotărârea din 28 iulie 1999), Curtea a subliniat că orice ingerință în dreptul de proprietate trebuie să urmărească un scop legitim și să respecte un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

Totodată, Curtea a reținut în mod constant că executarea unei hotărâri judecătorești constituie parte integrantă a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 din Convenție, iar statele au obligația de a organiza un sistem de executare eficient și funcțional, capabil să asigure realizarea efectivă a drepturilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive.

Deficiențe ale procedurii de valorificare a bunurilor urmărite:

Procedura de valorificare a bunurilor sechestrate reprezintă etapa finală și determinantă a executării silite, însă analiza practicii de aplicare a Codului de executare a evidențiat existența unor deficiențe normative care afectează eficiența, transparența și previzibilitatea acestei proceduri.

Unul dintre aspectele semnalate frecvent în practică vizează nivelul redus de publicitate al licitațiilor organizate în cadrul executării silite. Modalitățile actuale de publicare a anunțurilor nu asigură întotdeauna o informare suficientă a potențialilor participanți și nu permit valorificarea oportunităților oferite de mijloacele moderne de comunicare. În consecință, în numeroase cazuri se înregistrează un număr redus de participanți la licitații, ceea ce afectează concurența și poate conduce la diminuarea valorii realizate prin vânzarea bunurilor urmărite.

Totodată, reglementarea actuală conține soluții insuficient dezvoltate privind conținutul anunțurilor de licitație, modalitatea de informare a participanților în cazul amânării licitației și condițiile de participare la procedură. Aceste lacune generează practici neuniforme și creează premise pentru contestarea actelor de executare și prelungirea procedurilor.

În practică au fost identificate dificultăți și în ceea ce privește stabilirea prețului de pornire al bunurilor scoase la licitație. Mecanismul actual, bazat pe reducerea automată a valorii bunului față de evaluarea efectuată, nu asigură întotdeauna realizarea celui mai bun preț posibil și poate genera percepția unei diminuări nejustificate a valorii bunurilor urmărite. Totodată, această soluție poate genera contestații din partea participanților la procedura de executare și poate afecta percepția asupra caracterului echitabil al procedurii de valorificare.

De asemenea, cadrul normativ actual nu reglementează suficient de clar situația bunurilor care nu au putut fi valorificate în procedura de licitație și nici efectele refuzului creditorului de a prelua aceste bunuri în contul creanței. Această situație poate conduce la menținerea unor proceduri de executare fără perspective reale de finalizare și la acumularea unor costuri suplimentare pentru toate persoanele implicate.

Au fost semnalate și situații în care procedurile de valorificare sunt tergiversate prin amânări repetate, lipsa unor termene suficient de clare sau utilizarea unor mecanisme procedurale care nu contribuie efectiv la realizarea creanței. În consecință, creditorii suportă întârzieri suplimentare în satisfacerea drepturilor lor, iar valoarea bunurilor urmărite poate suferi diminuări ca urmare a trecerii timpului.

Problemele menționate justifică intervenția legislativă în vederea creșterii transparenței procedurilor de licitație, extinderii publicității vânzărilor silite, clarificării condițiilor de participare, perfecționării regulilor privind stabilirea prețului de vânzare și instituirii unor mecanisme care să contribuie la valorificarea mai rapidă și mai eficientă a bunurilor urmărite.

Fundament CEDO:

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, executarea unei hotărâri judecătorești trebuie să fie efectivă și să permită creditorului obținerea într-un termen rezonabil a beneficiului recunoscut prin titlul executoriu. În cauza *Hornsby c. Greciei* (cererea nr. 18357/91, Hotărârea din 19 martie 1997), Curtea a statuat că executarea unei hotărâri definitive constituie parte integrantă a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 din Convenție.

Totodată, în materia valorificării bunurilor urmărite, exigențele art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție impun menținerea unui just echilibru între interesul creditorului de a obține satisfacerea creanței și dreptul de proprietate al debitorului. Procedurile de vânzare trebuie să fie suficient de transparente, previzibile și apte să permită obținerea unui preț rezonabil pentru bunurile valorificate, astfel încât ingerința în dreptul de proprietate să nu depășească ceea ce este necesar pentru realizarea scopului legitim urmărit.

Particularități insuficient reglementate ale unor categorii speciale de executare:

Analiza practicii de executare a evidențiat existența unor categorii de documente executorii care, prin natura lor, necesită mecanisme procedurale distincte și garanții

suplimentare pentru asigurarea executării efective. Reglementarea actuală nu oferă întotdeauna soluții suficiente pentru particularitățile acestor proceduri, ceea ce conduce la dificultăți de executare, întâzieri și practici neuniforme.

O primă categorie de probleme vizează executarea obligațiilor de întreținere și a altor obligații cu caracter alimentar, inclusiv obligațiile de plată a rentei viagere. În practică, obligația legală de ajustare anuală a pensiei de întreținere stabilite în sumă bănească fixă este frecvent ignorată de debitori. Deși legislația materială consacră dreptul creditorului la ajustarea cuantumului obligației, cadrul procedural actual nu oferă executorului judecătoresc un mecanism expres pentru determinarea și executarea sumelor rezultate din neexecutarea obligației de ajustare. În consecință, creditorii sunt obligați să inițieze proceduri judiciare suplimentare pentru valorificarea unui drept deja recunoscut de lege, ceea ce generează costuri suplimentare și întâzieri nejustificate. Totodată, reglementarea actuală nu reflectă în mod expres caracterul alimentar al obligației de plată a rentei viagere în normele referitoare la ordinea urmăririi și distribuirea sumelor rezultate din executare, ceea ce poate genera dificultăți de interpretare și aplicare.

Tot în materia obligațiilor de întreținere, practica a evidențiat dificultăți privind prevenirea acumulării repetate a restanțelor și asigurarea executării continue a obligațiilor cu caracter alimentar. În numeroase cazuri, imediat după stingerea restanțelor, debitorii reiau comportamentele de neexecutare, ceea ce determină reluarea repetată a măsurilor de executare și afectează stabilitatea protecției acordate creditorilor.

De asemenea, au fost identificate dificultăți privind executarea documentelor executorii referitoare la evacuare, instalare în spațiul locativ și alte litigii locative. Reglementarea actuală nu conține suficiente clarificări privind competențele participanților la executare, măsurile ce pot fi întreprinse pentru înlăturarea impedimentelor și garanțiile necesare în situațiile în care printre persoanele afectate se află minori sau alte persoane vulnerabile.

Probleme similare sunt întâlnite și în cazul documentelor executorii care obligă debitorul la efectuarea unor acte determinate ori la restabilirea unor drepturi nepatrimoniale. În practică, executorii judecătorești se confruntă cu situații în care obligația nu poate fi executată prin substituire, iar cadrul normativ actual nu oferă întotdeauna instrumente procedurale suficiente pentru asigurarea executării efective a hotărârii judecătorești sau pentru adaptarea modalității de executare la circumstanțele concrete ale cauzei.

În materia litigiilor de muncă, au fost semnalate situații în care restabilirea formală a salariatului la locul de muncă nu este urmată de asigurarea efectivă a exercitării atribuțiilor funcției, de calcularea și achitarea tuturor drepturilor salariale ori de eliminarea impedimentelor care împiedică executarea deplină a hotărârii judecătorești.

Totodată, în cazul documentelor executorii care au ca obiect remiterea unui bun individual determinat, practica relevă situații în care bunul nu mai poate fi identificat, a fost înstrăinat ori locul aflării acestuia nu este cunoscut. Lipsa unor mecanisme procedurale clare pentru asemenea situații generează dificultăți atât pentru executorii judecătorești, cât și pentru părțile procedurii de executare.

Problemele menționate justifică intervenția legislativă în vederea consolidării mecanismelor de executare a obligațiilor de întreținere, perfecționării procedurilor aplicabile litigiilor locative și raporturilor de muncă, precum și instituirii unor soluții procedurale adecvate pentru executarea efectivă a documentelor executorii care au ca obiect obligații cu caracter personal sau remiterea unor bunuri individual determinate.

În lipsa unor reguli tehnice uniforme de calcul, există și riscul aplicării neuniforme a mecanismului de ajustare de către participanții la procedura de executare.

Fundament CEDO:

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că obligația statului de a asigura executarea efectivă a hotărârilor judecătorești nu se limitează la creanțele pecuniare, ci se extinde și asupra obligațiilor cu caracter personal, familial, locativ sau

profesional. În jurisprudența sa, Curtea a subliniat că executarea tardivă sau inefficientă a unor asemenea hotărâri poate afecta în mod direct dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 din Convenție, precum și dreptul la respectarea vieții private și de familie garantat de art. 8 din Convenție.

În cauzele referitoare la obligațiile de întreținere și raporturile dintre părinți și copii, Curtea a reținut că autoritățile trebuie să dispună de mecanisme procedurale eficiente și apte să asigure realizarea efectivă și într-un termen rezonabil a drepturilor recunoscute prin hotărâri judecătorești. Aceleași exigențe se aplică și în materia executării hotărârilor privind locuința, raporturile de muncă și alte obligații nepatrimoniale, unde eficiența procedurii de executare reprezintă o componentă esențială a protecției drepturilor fundamentale.

Organizarea profesiei de executor judecătoresc și necesitatea consolidării mecanismelor instituționale

Organizarea și funcționarea profesiei de executor judecătoresc reprezintă o componentă esențială a sistemului de executare silită și a mecanismului de realizare efectivă a drepturilor recunoscute prin hotărâri judecătorești și alte documente executorii. Executorul judecătoresc exercită prerogative de putere publică în condițiile legii, iar activitatea sa contribuie direct la asigurarea dreptului la executarea efectivă a hotărârilor judecătorești, parte integrantă a dreptului la un proces echitabil.

Analiza cadrului normativ aplicabil organizării profesiei și a practicii de aplicare a acestuia a evidențiat existența unor aspecte care necesită intervenție legislativă, în special în ceea ce privește organizarea instituțională a mecanismelor de autorizare și răspundere disciplinară, nivelul de transparență al activității profesionale, mecanismele de raportare și evaluare a performanțelor, precum și instrumentele de supraveghere a respectării standardelor profesionale. Totodată, recomandările formulate de Comisia Europeană pentru Eficiența Justiției (CEPEJ) evidențiază necesitatea consolidării independenței instituționale a organelor implicate în autorizarea și controlul disciplinar al executorilor judecătorești, dezvoltării unor mecanisme eficiente de colectare și analiză a datelor privind activitatea profesională și sporirii transparenței în exercitarea profesiei.

Independența și imparțialitatea mecanismelor de autorizare și răspundere disciplinară constituie elemente esențiale pentru funcționarea profesiei de executor judecătoresc și pentru menținerea încrederii publicului în activitatea de executare. Analiza cadrului normativ actual relevă existența unor interdependențe instituționale între organele profesiei și mecanismele de autorizare și control disciplinar, care pot genera percepții privind insuficiența separare dintre entitatea profesională și organele însărcinate cu evaluarea accesului în profesie sau examinarea abaterilor disciplinare.

În particular, cadrul normativ actual atribuie Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești anumite funcții administrative aferente organizării examenului de admitere la stagiul, activității Comisiei de licențiere și funcționării mecanismelor disciplinare. Deși aceste soluții au urmărit asigurarea autoadministrării profesiei, ele creează o interdependență instituțională între organizația profesională și organele însărcinate cu evaluarea accesului în profesie sau examinarea răspunderii disciplinare.

Necesitatea consolidării independenței instituționale a organelor de autorizare și disciplinare rezultă și din standardele europene în materie, care promovează existența unor mecanisme de evaluare și control funcțional independente de corpul profesional supus evaluării sau controlului. În acest context, a fost identificată necesitatea reevaluării arhitecturii instituționale existente, în vederea asigurării unei delimitări mai clare între atribuțiile de reprezentare profesională și atribuțiile aferente accesului în profesie și răspunderii disciplinare.

Fundament CEPEJ:

Ghidul CEPEJ pentru o mai bună implementare a Recomandării existente a Consiliului Europei privind executarea [CEPEJ(2009)11REV2], adoptat la cea de-a 14-a ședința plenară, Strasbourg, 9-10 decembrie 2009, pct. 80-81 (sursa: <https://rm.coe.int/16807473cd>), prevede că încălcarea legii, a normelor profesionale sau a

normelor de etică de către executorii judecătorești trebuie să poată atrage răspunderea disciplinară și că procedurile disciplinare trebuie desfășurate de o autoritate independentă. Totodată, standardele europene promovează separarea funcțională dintre organizația profesională și organele însărcinate cu autorizarea, evaluarea sau sancționarea membrilor profesiei.

Aceste recomandări urmăresc consolidarea imparțialității mecanismelor disciplinare și a încrederii publicului în profesiile juridice care exercită prerogative de putere publică. În acest context, consolidarea independenței instituționale a organelor implicate în accesul în profesie și în examinarea răspunderii disciplinare corespunde obiectivelor de modernizare și aliniere la standardele europene în materia executării.

Transparența activității profesiei de executor judecătoresc constituie o garanție importantă pentru consolidarea încrederii publicului în sistemul de executare și pentru asigurarea responsabilității profesionale. Analiza cadrului normativ actual relevă existența unor limitări privind accesul publicului la informații relevante referitoare la exercitarea profesiei și la rezultatele procedurilor disciplinare.

În contextul exercitării unor atribuții de interes public, este necesară asigurarea unui nivel adecvat de transparență cu privire la activitatea organelor profesionale și la măsurile disciplinare aplicate executorilor judecătorești, cu respectarea cerințelor privind protecția datelor cu caracter personal și a drepturilor participanților la procedurile de executare.

Totodată, au fost identificate necesități de perfecționare a mecanismelor de informare și publicitate, în vederea creșterii gradului de accesibilitate a informațiilor de interes public și a consolidării caracterului transparent al activității profesionale.

Lipsa unui sistem eficient de raportare și evaluare a activității executorilor judecătorești

Monitorizarea eficienței sistemului de executare și evaluarea activității profesionale a executorilor judecătorești necesită existența unor mecanisme funcționale de colectare, centralizare și analiză a datelor relevante privind activitatea de executare. Analiza cadrului normativ actual relevă însă că instrumentele existente nu permit obținerea într-o manieră sistematică și uniformă a informațiilor necesare pentru evaluarea performanței profesionale și pentru fundamentarea politicilor publice în domeniul executării silite.

În prezent, nu există obligații suficient de detaliate privind raportarea periodică a unor indicatori relevanți referitori la activitatea executorilor judecătorești, inclusiv date privind numărul procedurilor de executare, durata acestora, contestațiile admise de instanțele de judecată, reclamațiile formulate de participanții la procedură sau alte elemente care permit aprecierea eficienței și calității activității profesionale.

Lipsa unor mecanisme uniforme de raportare și evaluare limitează posibilitatea identificării timpurii a disfuncționalităților sistemice, a practicilor neuniforme și a necesităților de intervenție normativă sau administrativă. Totodată, aceasta reduce capacitatea autorităților competente și a organelor profesionale de a monitoriza evoluția profesiei și de a adopta măsuri bazate pe date obiective privind funcționarea sistemului de executare.

În lipsa unor instrumente uniforme de raportare și a unor indicatori obiectivi de evaluare, autoritățile competente nu dispun de suficiente date pentru identificarea timpurie a disfuncționalităților sistemice și pentru fundamentarea măsurilor de politică publică în domeniul executării.

Rapoartele Comisiei Europene pentru Eficiența Justiției (CEPEJ) referitoare la sistemul de executare din Republica Moldova evidențiază importanța colectării și analizării datelor statistice privind activitatea executorilor judecătorești. Potrivit recomandărilor formulate de experții CEPEJ, datele referitoare la numărul procedurilor inițiate și finalizate, durata executării, rata de succes, contestațiile admise și alte informații relevante sunt necesare pentru evaluarea eficienței sistemului și pentru elaborarea unor politici publice fundamentate.

Totodată, rapoartele CEPEJ au evidențiat necesitatea dezvoltării unor mecanisme moderne de monitorizare și evaluare a activității executorilor judecătorești, inclusiv prin utilizarea indicatorilor de performanță și a instrumentelor de analiză bazate pe date obiective,

care să permită identificarea timpurie a problemelor și îmbunătățirea continuă a calității serviciilor de executare.

Necesitatea consolidării mecanismelor de supraveghere profesională

Exercitarea profesiei de executor judecătoresc implică administrarea unor proceduri care afectează direct drepturile și interesele patrimoniale ale creditorilor, debitorilor și ale altor participanți la procedura de executare. În acest context, existența unor mecanisme eficiente de supraveghere profesională și de verificare a respectării standardelor profesionale constituie o condiție esențială pentru funcționarea corespunzătoare a sistemului de executare.

Analiza cadrului normativ actual a evidențiat necesitatea consolidării instrumentelor care permit monitorizarea respectării obligațiilor profesionale privind gestionarea fondurilor aflate în administrarea executorilor judecătorești, existența și menținerea garanțiilor de răspundere profesională, precum și respectarea standardelor profesionale aplicabile exercitării profesiei.

Totodată, au fost identificate necesități de clarificare și dezvoltare a mecanismelor de cooperare instituțională dintre autoritatea responsabilă de reglementarea profesiei și organele de autoadministrare profesională, în vederea asigurării unui nivel adecvat de supraveghere și protecție a intereselor participanților la procedurile de executare. Consolidarea mecanismelor de supraveghere urmărește prevenirea riscurilor asociate administrării fondurilor terților, sporirea nivelului de responsabilitate profesională și asigurarea respectării uniforme a standardelor de exercitare a profesiei.

O atenție deosebită necesită mecanismele de supraveghere privind administrarea mijloacelor bănești aflate în conturile speciale ale executorilor judecătorești. Aceste fonduri aparțin creditorilor și debitorilor implicați în procedurile de executare, iar gestionarea lor presupune existența unor garanții instituționale și a unor mecanisme adecvate de control și monitorizare.

Standardele europene în materia executării subliniază importanța existenței unor mecanisme eficiente de supraveghere a activității executorilor judecătorești și a unor garanții adecvate pentru protecția persoanelor ale căror drepturi și interese sunt afectate de procedurile de executare. Ghidul CEPEJ pentru o mai bună implementare a Recomandării existente a Consiliului Europei privind executarea prevede că executorii judecătorești care exercită profesia în mod independent trebuie să dețină asigurare de răspundere profesională și să administreze fondurile colectate în conturi speciale supuse controlului corespunzător.

Totodată, rapoartele CEPEJ referitoare la sistemul de executare din Republica Moldova au evidențiat importanța monitorizării modului de gestionare a fondurilor aflate în administrarea executorilor judecătorești și necesitatea existenței unor mecanisme adecvate de control și evaluare a respectării standardelor profesionale. Aceste recomandări urmăresc consolidarea încrederii publicului în sistemul de executare și sporirea nivelului de protecție a participanților la procedurile de executare.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Digitalizarea și simplificarea procedurilor de emitere și executare a documentelor executorii (pct. 7-9, 12, 25 și 30 din Art. I)

Unul dintre obiectivele principale ale proiectului constă în modernizarea procedurii de executare prin extinderea utilizării documentelor electronice, simplificarea circuitului documentelor executorii și reducerea formalităților administrative care generează întârzieri nejustificate în procesul de executare silită.

În acest scop, proiectul propune modificarea art. 12 din Codul de executare prin instituirea obligației instanței de judecată de a elibera titlul executoriu în termen de 5 zile lucrătoare de la depunerea cererii, în format electronic sau pe suport de hârtie. Totodată, se instituie obligația instanței ierarhic superioare de a transmite dosarul cauzei ori actele necesare eliberării titlului executoriu în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la solicitare. Soluția urmărește reducerea intervalului dintre rămânerea definitivă a hotărârii și inițierea executării silite.

Prin modificarea art. 13 sunt clarificate condițiile de eliberare a mai multor titluri executorii în baza aceleiași hotărâri judecătorești, fiind reglementate expres situațiile care justifică emiterea acestora. Modificarea urmărește eliminarea practicilor neuniforme și facilitarea executării obligațiilor complexe sau a hotărârilor care privesc mai mulți creditori ori debitori.

Prin completarea art. 14 cu alin. (3¹), se consacră expres posibilitatea emiterii documentelor executorii în format electronic, semnate cu semnătură electronică calificată, fără necesitatea aplicării ștampilei emitentului. În mod corespunzător, prin modificarea art. 75 lit. n), se elimină obligația aplicării ștampilei executorului judecătoresc pe procesele-verbale întocmite în format electronic și semnate cu semnătură electronică calificată. Aceste modificări urmăresc armonizarea Codului de executare cu legislația privind documentul electronic și serviciile de încredere.

Prin modificarea art. 20 alin. (1), executorului judecătoresc i se acordă posibilitatea de a solicita corectarea erorilor materiale evidente din documentul executoriu, iar examinarea cererii urmează a fi efectuată în termen de cel mult 5 zile lucrătoare. Modificarea urmărește eliminarea întârzierilor generate de remediarea unor inadvertențe formale care nu afectează fondul obligației constatate prin documentul executoriu.

Un element esențial al reformei îl constituie noua reglementare a art. 67 privind comunicarea actelor executorului judecătoresc. Proiectul instituie un mecanism modernizat de comunicare, care acordă prioritate mijloacelor electronice și stabilește o ierarhie clară a modalităților de comunicare. Actele expediate la adresele electronice declarate de participantul la procedură se consideră recepționate după expirarea unui termen de 3 zile de la expediere, iar publicarea în Monitorul Oficial este menținută ca măsură subsidiară, aplicabilă doar în situațiile în care celelalte modalități de comunicare nu pot fi utilizate.

Modificările propuse urmăresc reducerea duratei procedurilor de executare, simplificarea interacțiunii dintre instanțe, executori judecătorești și participanții la procedura de executare, diminuarea costurilor administrative și creșterea gradului de digitalizare a activității de executare silită.

Rezultatele scontate constau în reducerea termenului necesar obținerii și punerii în executare a documentelor executorii, diminuarea costurilor aferente comunicării și circulației documentelor, creșterea utilizării documentelor electronice și sporirea accesibilității și previzibilității procedurilor de executare.

Optimizarea măsurilor de executare silită (pct. 13, 24, 27, 31-39 din Art. I)

Un obiectiv important al proiectului constă în eficientizarea măsurilor de executare silită și consolidarea mecanismelor care permit realizarea efectivă a creanțelor, cu respectarea principiului proporționalității și a drepturilor participanților la procedura de executare.

În acest scop, prin completarea art. 22 din Codul de executare se extind atribuțiile executorului judecătoresc în materia aplicării măsurilor de asigurare și constrângere, inclusiv în privința executării creanțelor în beneficiul statului. Modificarea urmărește sporirea eficienței executării și asigurarea unei reacții prompte în cazurile în care există riscul sustragerii debitorului de la executare.

Prin modificarea art. 27 alin. (4) se instituie obligația examinării în termen de 10 zile a cererilor privind ridicarea măsurilor de asigurare, cu prezentarea actelor justificative relevante. Soluția urmărește prevenirea menținerii nejustificate a măsurilor restrictive după dispariția temeiurilor care au determinat aplicarea acestora și asigurarea unui echilibru între interesele creditorului și drepturile debitorului.

Totodată, prin modificarea art. 64 sunt perfecționate mecanismele privind aplicarea și executarea interdicției de părăsire a teritoriului Republicii Moldova. Se reglementează expres aplicarea măsurii în baza datelor oficiale de identificare ale persoanei, indiferent de documentul de călătorie utilizat, precum și producerea efectelor acesteia în cadrul punctelor de control comune la frontieră. În același timp, este instituit un mecanism de suspendare temporară a interdicției, care poate fi dispus exclusiv de instanța de judecată, în condiții ce

permit examinarea individualizată a fiecărei situații și prevenirea unor ingerințe disproporționate în libertatea de circulație.

Prin modificarea art. 80 alin. (4) se reglementează posibilitatea utilizării cauțiunii depuse de creditor în cazul în care persoana interesată nu prezintă în termen încheierea privind suspendarea executării. Soluția urmărește prevenirea tergiversării nejustificate a executării și protejarea intereselor creditorului împotriva exercitării abuzive a unor drepturi procesuale.

În vederea asigurării unui echilibru adecvat între interesele creditorului și posibilitatea debitorului de a-și continua activitatea profesională, prin modificarea art. 89 alin. (1) lit. h) se revizuiesc regulile privind bunurile neurmăribile, fiind exclusă de la urmărire categoria bunurilor necesare exercitării profesiei debitorului, în limita valorii a 10 salarii medii pe economie.

Prin modificarea art. 92 alin. (4) sunt instituite criterii clare și previzibile pentru coordonarea urmării mijloacelor bănești ale aceluiași debitor în cadrul mai multor proceduri de executare desfășurate concomitent. Reglementarea stabilește reguli obiective de determinare a executorului competent să efectueze urmărirea, ținând cont de categoria creanței, cuantumul acesteia, numărul documentelor executorii și momentul intentării executării. Soluția urmărește eliminarea conflictelor de competență și asigurarea distribuirii sumelor în conformitate cu ordinea legală de preferință a creanțelor.

Proiectul intervine și asupra raporturilor dintre executarea silită și procedurile colective de urmărire a patrimoniului debitorului. Astfel, prin completarea art. 104 cu alin. (2¹), se permite continuarea procedurilor de valorificare deja inițiate anterior transmiterii documentului executoriu administratorului sau lichidatorului în cadrul procedurii de insolvență. Modificarea urmărește evitarea anulării unor proceduri aflate într-un stadiu avansat de desfășurare, prevenirea cheltuielilor suplimentare și conservarea valorii bunurilor urmărite.

Totodată, prin modificarea art. 111 sunt perfecționate mecanismele de urmărire a veniturilor salariale și a altor venituri periodice ale debitorului. Se instituie reguli care permit concentrarea executării asupra acestor venituri în cadrul unei singure proceduri și se consolidează răspunderea angajatorilor și a altor persoane obligate să efectueze reținerile prevăzute de lege.

Rezultatele scontate constau în creșterea eficienței măsurilor de executare silită, reducerea conflictelor de competență dintre executorii judecătorești, consolidarea mecanismelor de urmărire a bunurilor și veniturilor debitorului, diminuarea conflictelor de competență și a dificultăților generate de aplicarea măsurilor de executare silită, precum și asigurarea unei executări mai rapide și mai previzibile a documentelor executorii.

Responsabilizarea părților, participanților la executare și terților (pct. 26, 34, 35, 37 și 46 din Art. I)

Un obiectiv important al proiectului constă în consolidarea responsabilității participanților la procedura de executare și a terților implicați în realizarea măsurilor de executare silită. Practica aplicării Codului de executare a evidențiat că o parte semnificativă a întârzierilor și dificultăților întâlnite în procedurile de executare sunt generate de neîndeplinirea obligațiilor procesuale de către părți, de lipsa unor consecințe juridice suficiente de clare pentru anumite conduite pasive sau de utilizarea unor mecanisme procedurale în scop dilatoriu.

În acest scop, prin modificarea art. 68 alin. (2) sunt revizuite consecințele necomunicării schimbării adresei de către participanții la procedura de executare. Se instituie regula potrivit căreia partea care nu și-a îndeplinit obligația de a informa executorul judecătoresc despre modificarea datelor sale de contact nu poate invoca ulterior necunoașterea actelor comunicate la adresa declarată și nu poate beneficia de repunerea în termen pentru exercitarea drepturilor procesuale, cu excepția actelor prin care se inițiază procedura de executare. Soluția urmărește încurajarea unei conduite procesuale diligente și reducerea situațiilor în care procedura este tergiversată prin invocarea unor împrejurări imputabile exclusiv participantului.

Prin modificarea art. 99 alin. (2) este completat conținutul obligatoriu al somației adresate terțului poprit, prin includerea unei avertizări exprese privind consecințele juridice ale neexecutării obligațiilor prevăzute de lege. Modificarea urmărește sporirea eficienței urmăririi creanțelor debitorului și informarea adecvată a terțului cu privire la obligațiile care îi revin și la răspunderea care poate interveni în cazul neexecutării somației. Soluția contribuie la reducerea situațiilor în care executarea este întârziată ca urmare a necunoașterii sau ignorării efectelor juridice ale măsurii de poprire.

Totodată, prin modificarea art. 100 sunt perfecționate regulile privind participarea creditorilor gajști în procedura de executare. Se prevede că nealăturarea creditorului gajist la urmărire în termenul stabilit de lege nu împiedică continuarea procedurii de valorificare a bunului urmărit. Partea din preț care i s-ar cuveni creditorului garantat va fi conservată în contul executorului judecătoresc până la prezentarea documentelor necesare justificării creanței. De asemenea, sunt instituite termene clare privind transmiterea posesiei bunului gajat. Modificările urmăresc prevenirea blocării nejustificate a executării și asigurarea unui echilibru între drepturile creditorului garantat și necesitatea executării creanțelor într-un termen rezonabil.

Prin modificarea art. 106 sunt extinse posibilitățile de executare asupra veniturilor debitorului. Proiectul permite majorarea cuantumului reținerilor până la 70% din venit la cererea expresă a debitorului și extinde categoria veniturilor susceptibile de urmărire, incluzând anumite venituri obținute din activități independente, drepturi de autor și conexe. Soluția urmărește sporirea flexibilității procedurii și oferirea unor mecanisme suplimentare pentru executarea obligațiilor pecuniare.

Modificările propuse urmăresc consolidarea disciplinei procedurale a participanților la executare, responsabilizarea terților implicați în realizarea măsurilor de executare silită, reducerea comportamentelor care pot împiedica sau întârzia executarea și creșterea eficienței mecanismelor de recuperare a creanțelor.

Rezultatele scontate constau în reducerea situațiilor de tergiversare a executării generate de conduita participanților, creșterea gradului de conformare voluntară la obligațiile prevăzute de lege, sporirea responsabilității terților implicați în executare, diminuarea litigiilor generate de neexecutarea obligațiilor procedurale și consolidarea caracterului efectiv al procedurii de executare silită.

Serviciile executorului judecătoresc și documentele executorii extrajudiciare (pct. 16 și 40 din Art. I)

Proiectul urmărește consolidarea rolului executorului judecătoresc în circuitul civil și extinderea mecanismelor extrajudiciare care permit realizarea efectivă a unor drepturi și obligații fără necesitatea promovării unor proceduri judiciare suplimentare.

În acest scop, prin modificarea art. 25 alin. (6) sunt consolidate garanțiile privind autenticitatea și trasabilitatea actelor de constatare întocmite de executorii judecătorești. Se instituie regula potrivit căreia actul de constatare care nu este înregistrat în condițiile stabilite de lege și de regulamentele profesiei este lovit de nulitate. Soluția urmărește asigurarea integrității probelor administrate prin intermediul executorului judecătoresc, prevenirea riscurilor de falsificare sau alterare a conținutului acestora și consolidarea încrederii în actele de constatare utilizate în raporturile juridice și în procedurile judiciare.

Totodată, prin completarea art. 11 cu lit. u¹), angajamentul de rambursare a cheltuielilor de asistență consulară acordate de stat cetățenilor Republicii Moldova aflați în străinătate este inclus în categoria documentelor executorii. Soluția urmărește instituirea unui mecanism eficient de recuperare a sumelor suportate din fonduri publice și eliminarea necesității promovării unor litigii suplimentare pentru recuperarea creanțelor rezultate din asemenea raporturi juridice.

Un element important al proiectului îl constituie introducerea art. 114¹, care reglementează mecanismul de ajustare a pensiei de întreținere stabilite în sumă bănească fixă. În cazul în care debitorul nu execută obligația legală de ajustare a pensiei de întreținere, executorul judecătoresc va putea calcula, la cererea creditorului, cuantumul sumelor datorate

ca urmare a neexecutării obligației de indexare, în baza datelor oficiale publicate de Biroul Național de Statistică. Dacă documentul executoriu se află în executare, executorul judecătoresc va putea stabili aceste sume prin încheiere motivată, care va constitui temei pentru executarea lor în cadrul aceleiași proceduri de executare.

Totodată, proiectul prevede elaborarea unei metodologii unice de calcul, aprobate de Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești cu avizul Ministerului Justiției și al Biroului Național de Statistică, în vederea asigurării unei practici uniforme la nivel național.

Modificările propuse urmăresc consolidarea rolului executorului judecătoresc ca participant la realizarea efectivă a drepturilor recunoscute de lege, sporirea eficienței mecanismelor extrajudiciare de executare și reducerea necesității inițierii unor proceduri judiciare suplimentare pentru valorificarea unor drepturi deja consacrate de legislație.

Rezultatele scontate constau în creșterea securității juridice a actelor de constatare întocmite de executorii judecătorești, extinderea sferei creanțelor susceptibile de executare în baza documentelor executorii extrajudiciare, asigurarea unei aplicări uniforme a mecanismului de ajustare a pensiei de întreținere și reducerea numărului de litigii generate de necesitatea stabilirii judiciare a sumelor rezultate din neindexarea obligațiilor de întreținere.

Vânzarea silită a bunurilor – celeritate și previzibilitate (pct. 41–50 din Art. I)

Un element central al reformei îl constituie modificarea art. 115 și art. 117 din Codul de executare, prin care se consolidează principiul proporționalității în materia sechestrării și evaluării bunurilor urmărite. Sechestrul urmează să fie aplicat ținându-se cont de valoarea estimativă a bunurilor, de sarcinile și grevările existente asupra acestora, precum și de valoarea creanței urmărite, a accesoriilor și a cheltuielilor de executare. Totodată, sunt instituite reguli mai clare privind evaluarea bunurilor, dreptul părților de a prezenta rapoarte de evaluare și soluționarea divergențelor dintre evaluări. Aceste modificări urmăresc prevenirea aplicării unor măsuri excesive, reducerea litigiilor privind valoarea bunurilor urmărite și asigurarea valorificării acestora la un preț cât mai apropiat de valoarea reală.

Un obiectiv important al proiectului constă în eficientizarea procedurii de valorificare a bunurilor urmărite, sporirea transparenței licitațiilor și asigurarea unor reguli clare și previzibile privind vânzarea silită. Modificările propuse urmăresc reducerea duratei procedurilor de valorificare, creșterea gradului de participare la licitații și realizarea bunurilor la prețuri cât mai apropiate de valoarea lor economică reală.

În acest scop, prin modificarea art. 125 alin. (7) sunt clarificate efectele juridice ale situației în care bunurile urmărite nu au putut fi valorificate în condițiile prevăzute de lege. Se prevede expres că restituirea bunurilor debitorului nu îl exonerează de obligația de a suporta cheltuielile de executare deja generate de procedura de urmărire și valorificare. Soluția urmărește consolidarea principiului potrivit căruia costurile executării sunt suportate de partea care a determinat necesitatea recurgerii la executarea silită.

Prin modificarea art. 126 alin. (1) sunt revizuite termenele privind inițierea procedurii de vânzare a bunurilor sechestrate. Executorul judecătoresc va iniția procedura de valorificare în termen de cel mult 15 zile de la expirarea termenului de contestare a sechestrului, iar la cererea creditorului termenul poate fi prelungit o singură dată, pentru o perioadă de cel mult 30 de zile. Modificarea urmărește încurajarea executării benevole și identificarea unor modalități alternative de stingere a creanței înainte de recurgerea la valorificarea bunurilor.

Totodată, prin modificarea art. 128 alin. (3) sunt instituite reguli suplimentare privind comunicarea amânării licitațiilor. Se prevede obligația informării prin aceeași modalitate prin care a fost anunțată organizarea licitației, precum și posibilitatea utilizării mijloacelor electronice de comunicare pentru informarea participanților deja înregistrați. Soluția urmărește sporirea transparenței și reducerea riscului de contestare a procedurii.

Prin modificarea art. 129 sunt extinse mecanismele de publicitate a licitațiilor organizate în cadrul executării silite. Publicarea anunțurilor pe pagina web a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești devine obligatorie, alături de celelalte modalități prevăzute de lege. De asemenea, sunt revizuite cerințele privind conținutul anunțului de licitație, inclusiv prin posibilitatea publicării fotografiilor bunurilor expuse la vânzare.

Modificările urmăresc extinderea cercului potențialilor participanți și creșterea gradului de concurență în cadrul procedurii de licitație.

Prin modificarea art. 130 sunt perfecționate condițiile de participare la licitație, fiind stabilit un termen clar pentru încheierea înregistrării participanților și introducându-se obligația prezentării unei declarații pe propria răspundere privind inexistența circumstanțelor care împiedică participarea la licitație. Soluția urmărește responsabilizarea participanților și sporirea integrității procedurii de valorificare.

Un element esențial al reformei îl constituie modificarea art. 132 alin. (1), prin care se stabilește că prețul inițial al bunurilor scoase la licitație este egal cu valoarea determinată potrivit regulilor de evaluare prevăzute de Codul de executare. Soluția urmărește eliminarea diminuării automate a valorii bunurilor și asigurarea valorificării acestora în condiții cât mai apropiate de valoarea lor reală de piață.

Prin modificarea art. 134 alin. (1) sunt clarificate regulile privind desfășurarea licitației în cazul conexării urmăririlor, fiind stabilit expres executorul judecătoresc competent să organizeze procedura de valorificare. Modificarea urmărește eliminarea incertitudinilor procedurale și prevenirea conflictelor de competență.

Modificările propuse urmăresc creșterea transparenței procedurilor de valorificare, sporirea gradului de participare la licitații, reducerea duratei procedurilor și asigurarea unor reguli clare și previzibile privind vânzarea silită a bunurilor urmărite.

Rezultatele scontate constau în creșterea eficienței procedurilor de valorificare, diminuarea numărului de licitații eșuate, sporirea concurenței între participanți, valorificarea bunurilor la prețuri mai apropiate de valoarea lor economică reală și reducerea litigiilor generate de procedura de vânzare silită.

Independența executorului judecătoresc și concurența loială în procedura de executare (pct. 15, 18–23 din Art. I)

Proiectul urmărește consolidarea independenței profesionale a executorului judecătoresc, asigurarea unor condiții concurențiale echitabile în cadrul profesiei și eliminarea practicilor care pot conduce la concentrarea nejustificată a unor categorii de executări sau la afectarea caracterului imparțial și eficient al activității de executare.

În acest scop, prin modificarea art. 30 sunt revizuite regulile privind competența teritorială a executorilor judecătorești. Proiectul stabilește expres sancțiunea nulității pentru încălcarea normelor de competență și reglementează competența națională pentru anumite categorii de bunuri și drepturi, inclusiv conturi bancare, mijloace de transport și valori mobiliare. Totodată, sunt clarificate regulile aplicabile urmăririi veniturilor periodice și sunt extinse categoriile de documente executorii pentru care se aplică anumite reguli speciale de competență. Modificările urmăresc eliminarea practicilor neuniforme și distribuirea mai echilibrată a procedurilor de executare.

Prin modificarea art. 31 sunt perfecționate regulile privind conexarea urmăririlor. Se clarifică faptul că stingerea unei creanțe nu împiedică continuarea executării pentru celelalte creanțe conexe și se instituie consecințe juridice pentru situațiile în care executorul judecătoresc ignoră obligația de conexare prevăzută de lege. Soluția urmărește prevenirea fragmentării artificiale a procedurilor de executare și asigurarea unei administrări unitare a urmăririi bunurilor și veniturilor debitorului.

Totodată, prin modificarea art. 32 alin. (2) este stabilit un termen expres de 7 zile lucrătoare pentru soluționarea cererilor privind strămutarea procedurii de executare. Reglementarea urmărește sporirea previzibilității procedurale și reducerea perioadelor de incertitudine privind competența executorului judecătoresc.

Un element important al proiectului îl constituie modificarea art. 24¹ alin. (7), prin care sunt instituite reguli speciale privind valorificarea bunurilor gajate urmărite simultan de mai mulți creditori. Se prevede că vânzarea bunului poate fi realizată exclusiv în cadrul procedurii de executare desfășurate de unul dintre executorii implicați, cu excepția cazului în care toți creditorii își exprimă acordul. Soluția urmărește prevenirea procedurilor paralele de

valorificare și eliminarea riscului unor acte concurente care pot afecta securitatea raporturilor juridice.

În vederea asigurării sustenabilității economice a profesiei și a condițiilor necesare exercitării independente a atribuțiilor de executare, prin modificarea art. 38 sunt revizuite cuantumurile onorariilor executorilor judecătorești și este reglementată expres modalitatea de calcul al onorariului în cazul stingerii etapizate a creanțelor. Modificările urmăresc eliminarea practicilor neuniforme și asigurarea unei remunerări proporționale cu activitatea efectiv desfășurată în cadrul procedurii de executare și realitățile economice de la ultima intervenție legislativă la acest capitol.

Prin modificarea art. 41 alin. (3) este instituită obligația transferării sumelor încasate către creditor în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la încasare. Soluția urmărește sporirea disciplinei financiare în cadrul procedurii de executare și asigurarea accesului prompt al creditorului la sumele recuperate.

Totodată, prin modificarea art. 44 alin. (5) sunt consolidate mecanismele de prevenire a exercitării cu rea-credință a drepturilor procedurale de către creditor. Reglementarea urmărește menținerea echilibrului dintre interesele participanților la executare și prevenirea utilizării abuzive a procedurilor de executare.

Modificările propuse urmăresc consolidarea independenței profesionale a executorului judecătoresc, prevenirea practicilor anticoncurențiale, distribuirea mai echitabilă a procedurilor de executare și creșterea eficienței mecanismelor de organizare și funcționare a profesiei.

Rezultatele scontate constau în reducerea conflictelor de competență, sporirea transparenței procedurilor de executare, consolidarea independenței profesionale a executorilor judecătorești, creșterea gradului de conformare la standardele profesionale și asigurarea unor condiții concurențiale echitabile în cadrul profesiei.

Tipologii speciale de documente executorii și particularități ale executării unor categorii speciale de obligații (pct. 51-57 din Art. I)

Proiectul urmărește perfecționarea mecanismelor de executare aplicabile unor categorii speciale de documente executorii, pentru care regulile generale ale executării silită nu oferă întotdeauna soluții suficiente în vederea asigurării executării efective a obligațiilor stabilite prin hotărâri judecătorești sau alte documente executorii.

Prin modificarea art. 145 alin. (2) lit. a) creanțele privind plata rentei viagere sunt incluse în categoria creanțelor privilegiate. Soluția urmărește consolidarea protecției persoanelor care depind de asemenea prestații periodice și armonizarea regimului acestora cu cel aplicabil obligațiilor de întreținere.

În acest scop, prin modificarea art. 147 sunt clarificate atribuțiile organelor afacerilor interne în cadrul procedurilor de evacuare silită. Se prevede expres că reprezentanții organelor afacerilor interne vor înlătura orice rezistență opusă acțiunilor de evacuare și vor asigura eliminarea impedimentelor care împiedică executarea documentului executoriu. Totodată, sunt clarificate condițiile în care executorul judecătoresc poate dispune amânarea evacuării în situațiile în care impedimentele nu au putut fi înlăturate. Modificările urmăresc sporirea eficienței procedurilor de evacuare și eliminarea incertitudinilor privind rolul autorităților competente.

Prin modificarea art. 149 alin. (2) sunt revizuite regulile privind păstrarea și valorificarea bunurilor rămase după evacuare. Se stabilește un regim diferențiat pentru bunurile perisabile, care vor putea fi valorificate după expirarea unui termen de 15 zile, în timp ce pentru celelalte bunuri se menține termenul general de 3 luni. Soluția urmărește evitarea degradării bunurilor și reducerea cheltuielilor de depozitare.

Un element important al proiectului îl constituie introducerea art. 151¹, care reglementează particularitățile executării documentelor executorii privind litigiile locative. Sunt clarificate condițiile de pătrundere în domiciliul debitorului în temeiul titlului executoriu de evacuare, obligația respectării drepturilor locatarilor în cazul executării dreptului de ipotecă și participarea autorității tutelare atunci când printre persoanele evacuate se află

minori. Modificările urmăresc asigurarea unui echilibru între necesitatea executării efective a hotărârilor și protecția drepturilor persoanelor vulnerabile.

Prin modificarea art. 152 alin. (3) sunt extinse posibilitățile de intervenție ale instanței de judecată în situațiile în care executarea obligației de a face nu poate fi realizată prin substituție. Instanța va putea dispune, după caz, aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege, sesizarea organelor competente, explicarea sau modificarea modului și ordinii de executare, precum și alte măsuri necesare pentru asigurarea executării efective a hotărârii. Soluția urmărește creșterea eficienței executării obligațiilor nepatrimoniale.

Totodată, prin modificarea art. 153 alin. (3) este consolidat mecanismul de executare a hotărârilor privind restabilirea salariatului la locul de muncă. Se precizează expres că obligația angajatorului nu se limitează la emiterea actului formal de restabilire, ci include calcularea și achitarea tuturor drepturilor salariale cuvenite, asigurarea accesului efectiv la locul de muncă și posibilitatea exercitării atribuțiilor funcției în care salariatul a fost restabilit.

Prin modificarea art. 155 alin. (1) este reglementată procedura aplicabilă situațiilor în care bunul individual determinat indicat în documentul executoriu nu poate fi identificat sau localizat. Executorul judecătoresc va convoca părțile în cadrul unei ședințe de conciliere pentru examinarea posibilității substituției bunului sau executării prin echivalent bănesc, iar în lipsa unui acord va putea sesiza instanța competentă pentru stabilirea modului de executare. Soluția urmărește eliminarea blocajelor procedurale și oferirea unui mecanism legal clar pentru executarea unor asemenea obligații.

Modificările propuse urmăresc consolidarea mecanismelor de executare aplicabile obligațiilor cu caracter locativ, profesional sau personal, sporirea eficienței procedurilor de executare și asigurarea unor garanții adecvate pentru protecția drepturilor persoanelor afectate de executare.

Rezultatele scontate constau în reducerea dificultăților întâlnite în executarea hotărârilor privind evacuarea, restabilirea la locul de muncă și obligațiile de a face, diminuarea litigiilor generate de lipsa unor proceduri clare și asigurarea unei executări mai rapide și mai eficiente a documentelor executorii care vizează drepturi nepatrimoniale sau bunuri individual determinate.

Soluționarea lacunelor de reglementare și consolidarea principiilor procedurii de executare (pct. 4, 5, 6, 10, 11, 27, 28, 29, 33 și 39 din Art. I)

Proiectul urmărește completarea unor lacune identificate în practica aplicării Codului de executare, clarificarea unor instituții procedurale insuficient reglementate și consolidarea principiilor care guvernează procedura de executare silită. Modificările propuse au caracter transversal și urmăresc sporirea coerenței cadrului normativ, creșterea previzibilității procedurilor și reducerea dificultăților de interpretare întâlnite în practică.

În acest scop, prin modificarea art. 4 alin. (1) este completat conținutul principiului disponibilității, fiind recunoscut expres dreptul participanților de a solicita aplicarea, modificarea sau încetarea măsurilor de executare în condițiile prevăzute de lege. Soluția urmărește consolidarea rolului părților în desfășurarea procedurii și clarificarea limitelor principiului disponibilității în materia executării silite.

Prin modificarea art. 5 este dezvoltat principiul umanismului, fiind reglementată obligația executorului judecătoresc de a aplica măsurile de executare într-o manieră care să respecte demnitatea persoanei și să evite ingerințele excesive în drepturile participanților. Totodată, este consacrat expres criteriul necesității măsurilor de executare, în vederea asigurării unui echilibru adecvat între interesul creditorului și protecția drepturilor debitorului.

Un element important al proiectului îl constituie introducerea art. 7¹, care consacră expres principiul echilibrului just și al proporționalității în procedura de executare. Potrivit noii reglementări, măsurile de executare vor trebui să fie adecvate scopului urmărit și să nu depășească ceea ce este necesar pentru realizarea efectivă a creanței. Consacrarea expresă a acestui principiu urmărește uniformizarea practicii și oferirea unui reper normativ clar pentru aprecierea legalității măsurilor de executare.

Prin completarea art. 16 alin. (5) este introdus un termen general de prescripție de 3 ani pentru prezentarea spre executare a anumitor documente executorii extrajudiciare. Reglementarea urmărește consolidarea securității raporturilor juridice și eliminarea incertitudinilor generate de lipsa unui termen expres de prescripție.

Prin modificarea art. 19 sunt simplificate regulile privind eliberarea duplicatului documentului executoriu. Se instituie un termen expres de 5 zile pentru examinarea cererii și se elimină necesitatea pronunțării unei încheieri separate în cazul admiterii acesteia. În cazul refuzului, instanța va pronunța o încheiere susceptibilă de recurs. Soluția urmărește reducerea formalismului procedural și accelerarea accesului la executare.

Totodată, prin modificarea art. 70 alin. (1) sunt enumerate expres criteriile care trebuie avute în vedere la aprecierea caracterului rezonabil al duratei procedurii de executare. Reglementarea urmărește uniformizarea practicii și facilitarea evaluării conduitei participanților și a executorului judecătoresc în cadrul procedurii.

Prin modificarea art. 71 sunt dezvoltate regulile privind explicarea documentului executoriu, fiind reglementată expres procedura de sesizare a instanței și termenul de examinare a cererii. Soluția urmărește eliminarea dificultăților de interpretare a documentelor executorii și prevenirea blocajelor procedurale generate de neclaritățile acestora.

Prin modificarea art. 72 alin. (5) este stabilit un termen maxim de 5 zile lucrătoare pentru reținerea mijlocului de transport aflat în căutare. Reglementarea urmărește prevenirea restrângerilor excesive ale dreptului de proprietate și clarificarea limitelor măsurii de executare, cât și acordarea unui termen rezonabil executorului judecătoresc pentru a prelua mijlocul de transport.

De asemenea, prin modificarea art. 91 alin. (3) este uniformizată terminologia utilizată de Codul de executare, prin înlocuirea sintagmei „înmânarea sau recepționarea” cu noțiunea de „comunicare”, în concordanță cu noua reglementare a procedurii de comunicare a actelor de executare.

Prin completarea art. 92 alin. (3¹) este reglementat conținutul minim obligatoriu al somației și este creat temeiul legal pentru aprobarea de către Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești a unor reguli tehnice privind publicarea informațiilor aferente procedurii de executare, cu respectarea cerințelor privind protecția datelor cu caracter personal.

Modificările propuse urmăresc consolidarea coerenței și previzibilității cadrului normativ, eliminarea unor dificultăți de interpretare identificate în practică și asigurarea unei aplicări uniforme a normelor care reglementează procedura de executare silită.

Rezultatele scontate constau în reducerea incertitudinilor juridice, uniformizarea practicii de executare, sporirea protecției drepturilor participanților la procedură și creșterea eficienței mecanismelor de executare silită.

Consolidarea cadrului instituțional al profesiei de executor judecătoresc (Art. II)

În completarea modificărilor aduse Codului de executare, proiectul intervine și asupra cadrului normativ care reglementează organizarea profesiei de executor judecătoresc. Sunt revizuite regulile privind organizarea și funcționarea organelor profesionale, procedurile disciplinare și mecanismele de evaluare profesională, în vederea consolidării independenței profesiei, sporirii transparenței și asigurării unor standarde uniforme de exercitare a activității de executare.

Proiectul intervine asupra Legii nr. 113/2010 privind executorii judecătorești în vederea consolidării cadrului instituțional al profesiei, sporirii transparenței și eficienței mecanismelor de autorizare, disciplină, raportare și evaluare profesională, precum și întăririi supravegherii exercitate asupra respectării standardelor profesionale. Modificările propuse completează intervențiile operate asupra Codului de executare și urmăresc asigurarea unei corelări între eficiența procedurilor de executare și funcționarea adecvată a profesiei care realizează aceste proceduri.

Intervențiile legislative propuse sunt grupate în cinci direcții principale: restructurarea instituțională a organelor de autorizare și disciplinare, consolidarea transparenței și publicității activității profesionale, instituirea unor mecanisme de raportare și evaluare a performanțelor, întărirea supravegherii instituționale asupra standardelor profesionale și realizarea corelărilor tehnice necesare pentru asigurarea coerenței interne a Legii nr. 113/2010 urmărind implementarea recomandărilor Ghidului CEPEJ pentru o mai bună implementare a Recomandării existente a Consiliului Europei privind executarea [CEPEJ(2009)11REV2], adoptat la cea de-a 14-a ședința plenară, Strasbourg, 9-10 decembrie 2009 (sursa: <https://rm.coe.int/16807473cd>).

Restructurarea instituțională a organelor de autorizare și de control disciplinar (pct. 2, 3, 4, 5, 6, 9 din Art. II)

Pct. 80 [CEPEJ(2009)11REV2]: Încălcarea legii, a reglementarilor sau a normelor de etică comise de executorii judecătorești, chiar și în afara sferei activităților lor profesionale, trebuie să îi expună la sancțiuni disciplinare, fără a prejudicia eventualele sancțiuni civile și penale.

Pct. 81 [CEPEJ(2009)11REV2]: Procedurile disciplinare trebuie desfășurate de o autoritate independentă. Statele membre trebuie să aibă în vedere introducerea unui sistem de filtrare prealabilă a cazurilor introduse exclusiv în scopul tergiversării. Ghidul CEPEJ [CEPEJ(2009)11REV2] prevede că procedurile disciplinare trebuie desfășurate de o autoritate independentă. În acest context, proiectul urmărește consolidarea garanțiilor instituționale de independență și imparțialitate ale organelor cu atribuții de autorizare și control disciplinar. Configurația anterioară putea genera percepția unei insuficiente separări instituționale între funcțiile de reprezentare profesională și cele de autorizare sau control disciplinar, întrucât Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești (UNEJ) asigură secretariatul Comisiei de licențiere, organizează examenul de admitere la stagiul și colecta taxele aferente, iar Colegiul disciplinar funcționa pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, cu secretar desemnat din rândul angajaților săi.

Punctul 3.2 cuprinde toate modificările care redistribuie infrastructura administrativă a organelor de autorizare și disciplinare de la Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești la Ministerul Justiției, păstrând compoziția mixtă și independența deliberărilor acestor organe. O soluție instituțională similară este aplicată pentru profesia de notar din Republica Moldova, al cărei Colegiu disciplinar este constituit pe lângă Ministerul Justiției, prin ordinul ministrului justiției, conform art. 67 alin. (2) din Legea nr. 69/2016 cu privire la organizarea activității notarilor, cu secretariat asigurat de Ministerul Justiției, astfel cum este confirmat de Regulamentul de activitate al Colegiului disciplinar al notarilor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 48/2019, pct. 2.

Prin pct. 2, art. 9 alin. (2) se reformulează integral: examenul de admitere la stagiul profesional se susține în fața Comisiei de licențiere, iar taxa de participare la examen se achită la contul stabilit de Ministerul Justiției. Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești păstrează dreptul de a percepe taxe pentru organizarea și desfășurarea stagiului profesional propriu-zis, în mărimea aprobată de congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești potrivit art. 50 alin. (4) lit. g) din lege. În configurația anterioară, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești va organiza examenul de stagiul și colecta taxa aferentă, ceea ce nu asigură o separare instituțională la fel de clară între mecanismul de evaluare și corpul profesional vizat de evaluare precum cea propusă prin prezentul proiect. Unificarea evaluării la intrarea în profesie – atât la stagiul, cât și la licențiere – sub autoritatea Comisiei de licențiere contribuie la aplicarea unor standarde uniforme de evaluare. Distincția este clară: Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești organizează stagiul, iar Ministerul Justiției organizează evaluarea accesului la stagiul.

Prin pct. 3, art. 12 alin. (7) se completează cu hotărârile Comisiei privind admiterea la examenul de stagiul și aprobarea rezultatelor, asigurând temeiul legal expres pentru noua competență a Comisiei.

Prin pct. 4, art. 11 alin. (2) se modifica astfel încât cererea de admitere la examenul de licențiere și taxa inițială obligatorie să fie depuse, respectiv achitate, la Ministerul Justiției, nu la Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești. Coerența instituțională presupune ca dosarul candidatului să fie gestionat de organul care administrează procedura.

Prin pct. 5, art. 12 alin. (5) se reformulează integral: baza tehnico-materială și lucrările de secretariat ale Comisiei de licențiere se asigură de Ministerul Justiției, iar secretarul și supleantul se desemnează din cadrul Ministerului Justiției. Compoziția mixtă a Comisiei (3 membri Ministrului Justiției + 3 membri Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești + 1 reprezentant al societății civile) rămâne neschimbată.

Pct. 6 din proiect reproduce textul modificat al art. 12 alin. (5) și se coroborează cu abrogarea art. 49 alin. (6) prin pct. 18, formând un pachet normativ coerent pentru mutarea integrală a infrastructurii Comisiei de licențiere la Ministerul Justiției.

Prin pct. 9, art. 26 este supus mai multor intervenții grupate: Colegiul disciplinar se mută pe lângă Ministerul Justiției (alin. (1)); secretariatul este asigurat de personalul Ministerului Justiției prin noul alin. (2¹); teza finală din alin. (2) privind secretarul din angajații Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești se exclude, eliminând contradicția directă cu noul alin. (2¹); alin. (8) privind indemnizația membrului reprezentant al societății civile se abrogă, întrucât indemnizația tuturor membrilor Colegiului este deja reglementată prin alin. (5¹) existent, cu finanțare din mijloacele alocate de Ministerul Justiției de la bugetul de stat. Componenta mixtă a Colegiului (3 membri Ministrului Justiției + 3 membri Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești + 1 reprezentant al societății civile) și independența deliberărilor rămân neschimbate, atribuțiile Ministerului Justiției limitându-se la asigurarea suportului administrativ și logistic necesar funcționării Colegiului. Măsura consolidează garanțiile instituționale de independență și imparțialitate ale organului disciplinar, în concordanță cu orientările formulate de CEPEJ privind necesitatea desfășurării procedurilor disciplinare de către o autoritate independentă.

Transparența și publicitatea (pct. 1, 11 din Art. II)

Transparența procedurilor de executare și a mecanismelor de răspundere disciplinară constituie un element important pentru consolidarea încrederii publicului în sistemul de executare și pentru asigurarea responsabilității profesionale a executorilor judecătorești. Ghidul CEPEJ [CEPEJ(2009)11REV2] la pct. 73-74, încurajează statele să stabilească reguli clare privind informațiile furnizate publicului și să dezvolte standarde de calitate referitoare la accesul la informații privind procedurile de executare. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut în cauza *Hornsby c. Greciei* (hotărârea din 19 martie 1997, cererea nr. 18357/91, par. 40) că executarea unei hotărâri judecătorești reprezintă o componentă a dreptului la un proces echitabil, executarea efectivă fiind parte integrantă a „procesului” în sensul art. 6 din Convenție.

Prin pct. 1, cifra 3 din art. 8 lit. o) se substituie cu cifra 5, majorând de la 3 la 5 zile lucrătoare termenul în care executorul judecătoresc este obligat să ridice mijloacele de transport declarate în căutare de la momentul comunicării reținerii de către organele afacerilor interne. Experiența aplicării normei a evidențiat situații în care termenul de 3 zile lucrătoare poate fi dificil de respectat: executorul judecătoresc gestionează concomitent un număr semnificativ de proceduri de executare cu termene proprii, iar disponibilitatea sa pentru ridicarea fizică a mijlocului de transport reținut este condiționată de planificarea deplasării - mijlocul de transport poate fi în afara circumscripției biroului - și de asigurarea condițiilor tehnice și logistice pentru preluare și depozitare. Majorarea la 5 zile asigură un echilibru just între celeritatea procedurii, în interesul creditorului, și posibilitatea reală a executorului de a respecta obligația legală. Proiectul limitează expres cheltuielile care pot fi imputate proprietarului sau posesorului legal la perioada de 5 zile lucrătoare. În consecință, executorul judecătoresc dispune de un termen rezonabil pentru organizarea preluării bunului, iar eventualele consecințe financiare generate de nepreluarea acestuia după expirarea termenului legal nu mai pot fi transferate asupra proprietarului sau posesorului legal. Soluția urmărește

realizarea unui echilibru între interesul executării efective a măsurii de căutare și protecția persoanelor afectate de reținerea temporară a mijlocului de transport.

Prin pct. 11, art. 30 alin. (5) se modifica astfel încât, în locul depersonalizării integrale, să se introducă anonimizarea selectivă a datelor cu caracter personal ale creditorilor, debitorilor și ale altor participanți la procedura - nu și ale executorului judecătoresc. Mecanismul de publicare existent - 3 zile lucrătoare de la întocmirea deciziei motivate, pe paginile web ale Ministerului Justiției și Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești - rămâne neschimbat. Publicarea numelui executorului judecătoresc sancționat se justifică prin interesul public asociat exercitării de către acesta a prerogativelor de putere publică. Accesul la informații privind sancțiunile disciplinare definitive aplicate persoanelor care exercită asemenea atribuții contribuie la consolidarea transparenței și responsabilității profesionale. Prelucrarea datelor aferente publicării se realizează în condițiile legislației privind protecția datelor cu caracter personal și în considerarea interesului public privind transparența exercitării prerogativelor de putere publică (art. 6 alin. (1) lit. e) din Regulamentul (UE) nr. 679/2016 (GDPR). O soluție similară este aplicată și în cazul profesiei de notar.

Raportarea și evaluarea performanțelor (pct. 7, 8, 10, 16, 17 din Art. II)

Raportul CEPEJ 2021 privind sistemul de executare din Republica Moldova (cap. 4.1) - necesitatea colectării datelor: Colectarea datelor cu privire la activitatea executorilor judecătorești este esențială pentru monitorizarea și evaluarea eficacității sistemului de executare. Datele colectate trebuie să includă: numărul de proceduri inițiate și finalizate, rata de succes, durata medie, numărul de contestații admise și motivele. Fără aceste date, capacitatea Ministerului Justiției de a elabora și evalua politici publice în domeniu este semnificativ limitată.

Raportul CEPEJ 2020 (cap. 2.2.2) - limitele supravegherii actuale: Supravegherea prevăzută la art. 41 din Legea privind executorii judecătorești poate fi efectuată numai prin vizitarea birourilor. Întrucât resursele sunt limitate, în practică, monitorizarea și controlul se realizează doar pe o scară foarte limitată. Experții au recomandat introducerea monitorizării automate de la distanță prin SGD și instrumente de control bazate pe indicatori de performanță.

Prevederile reunesc modificările care urmăresc să răspundă constatărilor formulate de experții CEPEJ, prin crearea unui sistem integrat de raportare periodică, evaluare a performanțelor și stabilire a standardelor profesionale. Mecanismul se construiește în trepte: fiecare executor raportează anual simultan la Ministerul Justiției și Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești (art. 29¹ nou - pct. 10); datele individuale sunt agregate de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești în raportul anual aprobat de congres (art. 41¹ nou - pct. 16); indicatorul de performanță stabilit de Ministerul Justiției permite identificarea timpurie a disfuncționalităților (art. 42 alin. (1)¹ nou - pct. 17). Raportul CEPEJ 2021 (cap. 5.2) avertizează că indicatorii nu trebuie să genereze automat consecințe sancționatorii, pentru a evita comportamentele de manipulare a datelor care nu implică o creștere reală a eficienței - motiv pentru care indicatorul nou declanșează exclusiv o verificare, nu o procedură disciplinară.

Prin pct. 7, textul „conform propunerilor prezentate de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești” din art. 18 se substituie cu textul „după consultarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești”. Modificarea transformă propunerile Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din condiție necesară pentru acțiunea Ministrului Justiției în consultare obligatorie fără caracter determinant. Textul anterior crea o situație în care Ministrului Justiției nu putea actualiza numărul executorilor dacă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești nu prezenta propuneri sau le prezenta cu întârziere. Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești își păstrează rolul consultativ în procesul de determinare a necesarului de executori judecătorești - dar decizia finală aparține Ministerului Justiției, care urmează să țină cont de datele obiective privind volumul activității de executare și accesul la serviciile de executare.

Pct. 8 și pct. 10 formează un pachet normativ coerent: primul definește abaterea, al doilea creează obligația a cărei nerespectare constituie abatere. Prin pct. 8, art. 24 alin. (2) se completează cu litera p): nerespectarea obligației de prezentare a raportului anual de activitate prevăzut la art. 29¹ alin. (1). Introducerea explicită a lit. p) este condiția necesară de tehnică legislativă pentru ca sancțiunea prevăzută la art. 29¹ alin. (3) nou să aibă temei legal.

Prin pct. 10, după art. 29 se introduce art. 29¹, care instituie obligația fiecărui executor judecătoresc de a prezenta Ministerului Justiției și Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești un raport anual de activitate, în forma și în termenul stabilit de Ministerul Justiției după consultarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. Raportul cuprinde cel puțin date dezagregate privind dosarele, contestațiile admise și motivele acestora, plângerile disciplinare și reclamațiile la birou. Raportul CEPEJ 2021 (cap. 5.1) subliniază că datele calitative - inclusiv motivele contestațiilor admise - permit identificarea nerespectării cerințelor legale și etice, și sunt esențiale pentru o evaluare completă a calității serviciilor de executare. Nerespectarea obligației de raportare constituie abatere disciplinară în sensul art. 24 alin. (2) lit. p) introdus prin pct. 8. Măsura transpune Recomandarea 1 din Raportul CEPEJ 2020 (cap. 1.5) și Recomandarea 2 din același capitol privind crearea unui sistem de date centralizate.

Prin pct. 16, după art. 41 se introduce art. 41¹, care instituie obligația Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești de a elabora anual un raport de activitate, prezentat spre aprobare congresului în cadrul ședinței ordinare anuale conform art. 50 alin. (4) lit. h) din lege, după care se transmite Ministerului Justiției și se publică pe pagina web a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. Raportul cuprinde date strict în limita competențelor Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești: formare profesională, Comisia de etică profesională, auditul de conformitate intern, date consolidate privind activitatea de executare silită pe baza rapoartelor individuale ale executorilor (art. 29¹), reclamații. Aprobarea de către congres asigură controlul membrilor profesiei asupra organului profesional; transmiterea raportului către Ministerul Justiției permite valorificarea informațiilor relevante pentru monitorizarea și evaluarea funcționării sistemului de executare. Măsura răspunde Recomandării 3 din Raportul CEPEJ 2020 (cap. 1.5), care propune redactarea unui raport anual al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești privind starea profesiei și procedurile de executare, publicat pe paginile web, adaptat prin prezentul proiect.

Prin pct. 17, după art. 42 alin. (1) se introduce alin. (1¹), care include obligatoriu printre criteriile de evaluare a conformității cu standardele profesionale indicatorul privind numărul de contestații la actele executorului judecătoresc admise de instanțele de judecată din motive imputabile executorului, raportat la numărul total de dosare soluționate în perioada de evaluare. Depășirea pragului stabilit potrivit art. 42 constituie temei pentru inițierea verificării activității executorului de către Ministrul Justiției și/sau Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, fără a constitui prin sine abatere disciplinară. Indicatorul este distinct de abaterea de la art. 24 alin. (2) lit. l) - anularea irevocabilă a 10% din dosare: indicatorul nou este un instrument de alertă timpurie care declanșează exclusiv o verificare, nu o procedură disciplinară, evitând riscul de manipulare a datelor identificat de Raportul CEPEJ 2021 (cap. 5.2). Standardele profesionale prevăzute la art. 42 alin. (2) nu au fost aprobate până la data prezentului proiect;

Supravegherea instituțională a standardelor profesionale (pct. 14, 15 din Art. II)

Acolo unde executorii judecătorești exercită profesia în mod independent, aceștia trebuie să fie obligați să deschidă un cont special destinat exclusiv depunerii fondurilor colectate în numele clienților. Acest cont trebuie să fie supus controlului. De asemenea, executorilor judecătorești trebuie să li se impună obligația încheierii unei asigurări de răspundere civilă profesională.

Verificarea modului de gestionare a contului curent special este o atribuție esențială a supravegherii statului care nu poate fi lăsată exclusiv la latitudinea organizației profesionale.

Executorul judecătoresc exercită prerogative de putere publică (art. 2 alin. (1) din Legea nr. 113/2010), iar actele sale afectează direct drepturile creditorilor și debitorilor, și,

după caz, ale statului. Având în vedere impactul acestor mecanisme asupra protecției creditorilor, debitorilor și altor persoane interesate, este justificată implicarea autorității de reglementare în stabilirea cadrului normativ aplicabil acestor garanții și mecanismelor de protecție. Ghidul CEPEJ [CEPEJ(2009)11REV2], pct. 75 lit. i), include printre criteriile de calitate evaluate periodic, performanțele profesionale ale executorilor judecătorești, nu a organului profesional.

Prin pct. 14, art. 38 suferă doua intervenții. La alin. (1), contractul de asigurare de răspundere civilă se înregistrează la Ministerul Justiției cu informarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, în loc de a se înregistra exclusiv la Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești. La alin. (2), suma minimă asigurată se stabilește de Ministerul Justiției după consultarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. Ghidul CEPEJ [CEPEJ(2009)11REV2], pct. 36 prevede că executorilor judecătorești independenți trebuie să li se impună obligația încheierii asigurării de răspundere civilă profesională, obligație al cărei conținut și quantum minim revin în sarcina autorității de reglementare, nu a organizației profesionale, având în vedere că asigurarea are ca scop principal protecția persoanelor care pot suferi prejudicii ca urmare a exercitării activității profesionale. Înregistrarea la Ministerul Justiției asigură o evidență administrativă unică și o mai bună corelare cu mecanismele de supraveghere prevăzute de lege.

Prin pct. 15, art. 41 alin. (5) se completează astfel încât regulamentul privind modul și condițiile de ținere a evidenței mijloacelor bănești în conturile executorului judecătoresc și modalitatea de raportare financiară să fie adoptat de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești cu avizul Ministerului Justiției. Contul curent special al executorului conține mijloace ale creditorilor și debitorilor - nu ale executorului - și face obiectul supravegherii statului în temeiul art. 41 alin. (2) din lege. Raportul CEPEJ 2020 (cap. 2.2.2) constată că verificarea modului de gestionare a contului curent special este o atribuție esențială a supravegherii statului. Raportul CEPEJ 2021 (cap. 4.2) subliniază ca rapoartele de audit privind fondurile oferă date importante despre modul în care este organizat sistemul de executare și unde este nevoie de ajustări. Avizul Ministerului Justiției urmărește asigurarea compatibilității mecanismelor de evidență și raportare financiară cu atribuțiile de supraveghere prevăzute de lege.

Coerența internă și corelările tehnice (pct. 12, 13, 18 din Art. II)

Restructurarea instituțională propusă necesită și o serie de modificări tehnice de corelare, menite să alinieze dispozițiile legii la noua distribuire a competențelor între Ministerul Justiției și organele profesiei. În lipsa acestor intervenții, anumite prevederi ar rămâne necorelate cu modificările de fond operate prin proiect.

Prin pct. 12, art. 31 este supus la trei intervenții grupate, toate derivând din restructurarea instituțională operată prin pct. 9.

Prima intervenție: alin. (2) - termenul de executare a sancțiunilor avertisment și muștrare se stabilește prin decizia Colegiului disciplinar; Colegiul pronunță sancțiunea și stabilește termenul de executare.

A doua intervenție: alin. (3) - amenda disciplinară se depune la contul trezorerial al Ministerului Justiției. Modificarea este determinată de noua arhitectură instituțională a mecanismului disciplinar și urmărește corelarea normelor privind executarea sancțiunilor disciplinare cu statutul Colegiului disciplinar.

A treia intervenție: alin. (7) - acțiunile prin care se contestă deciziile Colegiului se înaintează împotriva Ministerului Justiției. Soluția este determinată de funcționarea Colegiului disciplinar pe lângă Ministerul Justiției și de necesitatea identificării unei autorități pârâte în cadrul procedurilor de contencios administrativ.

Raportul CEPEJ 2021 (cap. 4.2) - modelul olandez de protocol intern de reclamații: Un executor judecătoresc olandez este obligat să informeze reclamantul cu privire la procedura internă de reclamație. Fiecare birou este obligat să aibă un astfel de protocol. Reclamațiile reprezintă o sursă importantă de informații, în special în ceea ce privește supravegherea profesiei.

Prin pct. 13, după art. 32 alin. (1) se introduce alin. (1¹), care instituie obligația fiecărui birou de executor judecătoresc de a adopta un protocol intern de soluționare a reclamațiilor, în conformitate cu regulamentul-cadru elaborat de Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și aprobat cu avizul Ministrului Justiției. Executorul informează orice parte sau persoană interesată, la prima solicitare, despre procedura internă. Numărul de reclamații și modul de soluționare se includ în raportul anual individual de la art. 29¹. Autonomia profesională în elaborarea procedurii interne este păstrată - regulamentul-cadru este al Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. Măsura transpune recomandarea din Raportul CEPEJ 2021 (cap. 4.2), care citează modelul olandez ca buna practica europeană.

Prin pct. 18, art. 49 alin. (3) lit. d) se reformulează, atribuția Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nemaifiind extinsă asupra organizării examenului de admitere la stagiul, competență transferată Ministerului Justiției și Comisiei de licențiere prin pct. 2. Modificarea delimitează etapa de evaluare pentru accesul la stagiul de activitățile aferente desfășurării stagiului profesional. Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești continuă să exercite atribuțiile privind repartizarea stagiarii (art. 10 alin. (3)), organizarea formării inițiale (art. 49 lit. e)), verificarea condițiilor de desfășurare a stagiului (art. 49 lit. g)) și perceperea taxelor aferente stagiului profesional. Concomitent, art. 49 alin. (6) se abrogă, eliminând atribuția Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești de organizare a activității Comisiei de licențiere, ca o consecință a transferului funcțiilor de secretariat și suport administrativ către Ministerul Justiției prevăzut la pct. 5 și 6.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

În procesul elaborării proiectului au fost analizate mai multe opțiuni de intervenție pentru soluționarea problemelor identificate în domeniul executării silite.

Opțiunea I – Menținerea cadrului normativ existent

Această opțiune a presupus neintervenția legislativă și continuarea aplicării normelor în vigoare. Opțiunea nu a fost reținută deoarece analiza practicii de executare a evidențiat existența unor lacune normative, dificultăți de interpretare și mecanisme procedurale insuficient adaptate necesităților actuale ale sistemului de executare. Menținerea situației existente ar conduce la perpetuarea problemelor privind comunicarea actelor de executare, valorificarea bunurilor urmărite, executarea anumitor categorii de documente executorii și funcționarea mecanismelor de organizare a profesiei de executor judecătoresc.

Opțiunea II – Soluționarea problemelor exclusiv prin măsuri administrative și organizatorice

A fost examinată posibilitatea remedierii unor dificultăți prin emiterea de recomandări metodologice, elaborarea unor ghiduri de bune practici, instruirea executorilor judecătorești și intensificarea activităților de informare a participanților la procedura de executare.

Această opțiune nu a fost considerată suficientă deoarece majoritatea problemelor identificate derivă din lipsa unor reglementări exprese sau din formularea incompletă a normelor legale. În lipsa modificărilor legislative, măsurile administrative nu ar putea elimina neuniformitatea practicilor și nu ar putea crea competențe sau obligații noi pentru participanții la procedura de executare.

Opțiunea III – Revizuirea punctuală a unor dispoziții ale Codului de executare

A fost analizată și posibilitatea promovării unor modificări limitate, care să vizeze exclusiv anumite aspecte procedurale. Această opțiune nu a fost reținută deoarece problemele identificate sunt interdependente și afectează mai multe instituții juridice ale procedurii de

executare. O intervenție fragmentară ar fi avut un impact redus asupra eficienței sistemului și ar fi menținut o parte semnificativă a dificultăților constatate în practică.

Opțiunea IV – Menținerea actualului model instituțional de organizare și supraveghere a profesiei de executor judecătoresc

A fost analizată și opțiunea menținerii actualului model instituțional privind organizarea, autorizarea, evaluarea și supravegherea profesiei de executor judecătoresc, inclusiv păstrarea atribuțiilor administrative ale Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești în raport cu Comisia de licențiere și Colegiul disciplinar.

Această opțiune nu a fost reținută, deoarece nu răspunde suficient necesității de delimitare între funcțiile de reprezentare profesională și cele de autorizare, evaluare și control disciplinar. Menținerea cadrului actual ar perpetua interdependențele instituționale identificate, ar limita capacitatea Ministerului Justiției de a exercita o supraveghere efectivă asupra standardelor profesionale și nu ar permite dezvoltarea unui sistem coerent de raportare, evaluare și monitorizare a performanțelor profesiei.

Totodată, menținerea soluției actuale nu ar răspunde recomandărilor CEPEJ privind independența mecanismelor disciplinare, colectarea datelor privind activitatea executorilor judecătorești, publicarea informațiilor relevante despre activitatea profesiei și consolidarea controlului asupra fondurilor gestionate în conturile speciale ale executorilor judecătorești.

Opțiunea selectată

A fost aleasă opțiunea revizuirii integrate a cadrului normativ aplicabil executării silite, prin modificarea Codului de executare și a Legii nr. 113/2010 privind executorii judecătorești. Soluția permite abordarea unitară a problemelor identificate, modernizarea procedurilor de executare, extinderea utilizării instrumentelor digitale, consolidarea garanțiilor procesuale ale participanților, eficientizarea valorificării bunurilor urmărite și perfecționarea mecanismelor de organizare a profesiei de executor judecătoresc.

Riscurile neadoptării proiectului

Neadoptarea proiectului ar conduce la menținerea deficiențelor identificate în practica de executare, inclusiv a dificultăților privind comunicarea actelor procedurale, executarea anumitor categorii de documente executorii, valorificarea bunurilor urmărite și aplicarea uniformă a normelor de executare. Totodată, ar fi ratate oportunitățile de digitalizare și simplificare a procedurilor, ceea ce ar putea afecta în continuare eficiența executării hotărârilor judecătorești și realizarea efectivă a drepturilor recunoscute prin documente executorii.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Proiectul nu presupune crearea unor autorități publice noi și nu modifică structura sistemului administrației publice. Modificările propuse vizează perfecționarea procedurilor de executare silită și a mecanismelor de organizare a activității executorilor judecătorești.

Implementarea proiectului poate genera necesitatea ajustării unor proceduri interne ale instanțelor judecătorești, Ministerului Justiției, Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și altor autorități implicate în procesul de executare, inclusiv în vederea utilizării extinse a documentelor electronice și a comunicării prin mijloace electronice.

Pe termen mediu și lung se estimează eficientizarea activității instituțiilor implicate în executarea documentelor executorii, reducerea volumului de corespondență pe suport de hârtie și diminuarea sarcinilor administrative aferente gestionării procedurilor de executare.

<p>4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative</p> <p>Implementarea proiectului nu necesită alocarea unor resurse financiare suplimentare din bugetul de stat și nu implică crearea unor instituții noi sau extinderea schemelor de personal existente.</p> <p>Măsurile propuse urmează să fie realizate în limitele resurselor financiare și instituționale disponibile ale autorităților și instituțiilor implicate. Pe termen mediu se estimează inclusiv unele economii administrative generate de extinderea utilizării documentelor electronice și a comunicării prin mijloace electronice.</p>
<p>4.3. Impactul asupra sectorului privat</p> <p>Proiectul nu instituie obligații noi de autorizare, licențiere sau raportare pentru agenții economice și nu generează costuri semnificative de conformare.</p> <p>Impactul asupra sectorului privat este preponderent pozitiv, fiind determinat de sporirea eficienței executării documentelor executorii, reducerea duratei procedurilor, extinderea utilizării mijloacelor electronice de comunicare și creșterea previzibilității procedurilor de executare silită.</p> <p>În cazul angajatorilor și al altor terți implicați în executarea documentelor executorii, proiectul clarifică obligațiile existente și responsabilitatea pentru neexecutarea acestora, fără a introduce sarcini administrative disproporționate.</p>
<p>4.4. Impactul social</p> <p>Proiectul are un impact social pozitiv prin creșterea eficienței executării hotărârilor judecătorești și consolidarea mecanismelor de protecție a creditorilor, inclusiv în materia obligațiilor de întreținere, a litigiilor locative și a raporturilor de muncă. Modificările contribuie la realizarea efectivă a drepturilor recunoscute prin documente executorii și la sporirea încrederii în actul de justiție.</p>
<p>4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal</p> <p>Proiectul presupune prelucrarea datelor cu caracter personal în aceleași scopuri și limite care există în prezent în cadrul procedurilor de executare. Modificările propuse nu extind în mod semnificativ categoriile de date prelucrate și nu instituie categorii noi de operatori. Publicarea informațiilor și utilizarea mijloacelor electronice de comunicare urmează să fie realizate cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal și a principiului minimizării datelor.</p>
<p>4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen</p> <p>Nu este aplicabil.</p>
<p>4.5. Impactul asupra mediului</p> <p>Nu este aplicabil.</p>
<p>4.6. Alte impacturi și informații relevante</p> <p>Proiectul contribuie la procesul de digitalizare a serviciilor juridice și la modernizarea procedurilor de executare silită. Totodată, modificările propuse urmăresc creșterea eficienței mecanismelor de executare a hotărârilor judecătorești, consolidarea securității juridice și sporirea încrederii participanților în funcționarea sistemului de executare.</p> <p>Modificările operate asupra Legii nr. 113/2010 privind executorii judecătorești sunt orientate spre consolidarea cadrului instituțional al profesiei, sporirea transparenței și dezvoltarea mecanismelor de monitorizare și evaluare profesională. Aceste intervenții nu modifică statutul juridic al executorului judecătoresc și nu afectează principiul exercitării independente a profesiei, însă urmăresc delimitarea mai clară a atribuțiilor de reprezentare profesională de atribuțiile de autorizare și control disciplinar.</p> <p>Totodată, instituirea obligației de raportare anuală, dezvoltarea indicatorilor de evaluare profesională și consolidarea mecanismelor de evidență și monitorizare a fondurilor aflate în administrarea executorilor judecătorești vor contribui la creșterea transparenței activității profesionale, la identificarea timpurie a riscurilor sistemice și la fundamentarea politicilor publice în domeniul executării silite pe baza unor date obiective.</p>

Se estimează că modificările vor contribui la consolidarea încrederii publicului în sistemul de executare, la sporirea responsabilității profesionale și la apropierea cadrului instituțional național de standardele europene promovate de CEPEJ.

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Nu este aplicabil.

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Nu este aplicabil.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

În scopul respectării prevederilor Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, [anunțul](#) privind inițierea elaborării proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (îmbunătățirea mecanismului de executare a hotărârilor judecătorești și eficientizarea procedurilor de executare) a fost plasat pe pagina web oficială a Ministerului Justiției, la compartimentul „Transparență decizională”, sub compartimentul „Proiecte de acte normative”, înregistrat cu numărul de ordine 1123. De asemenea, pe platforma guvernamentală www.particip.gov.md a fost plasat [anunțul](#) privind inițierea elaborării proiectului de lege pentru modificarea Codului de executare nr.443/2004.

7. Concluziile expertizelor

Proiectul urmează a fi supus expertizei anticorupție și de compatibilitate, iar constatările acestora vor fi incluse după recepționarea expertizelor.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Proiectul prevede modificarea Codului de executare nr. 443/2004 și a Legii nr. 113/2010 privind executorii judecătorești.

Implementarea prevederilor proiectului va necesita adoptarea și actualizarea unor acte normative subordonate legii, precum și ajustarea unor proceduri administrative aplicate de Ministerul Justiției, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești și alte autorități competente.

În vederea implementării prevederilor proiectului urmează:

a) Ministerul Justiției să aprobe, după consultarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, forma și termenul raportului anual individual al executorului judecătoresc prevăzut la art. 29¹ din Legea nr. 113/2010;

b) Ministerul Justiției să stabilească, după consultarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, indicatorul și pragul prevăzute la art. 42 alin. (1¹) din Legea nr. 113/2010;

c) Ministerul Justiției să aprobe, după consultarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, standardele profesionale ale executorilor judecătorești prevăzute la art. 42 din Legea nr. 113/2010, care includ obligatoriu indicatorul prevăzut la lit. b);

d) Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești să elaboreze, cu avizul Ministerului Justiției, regulamentul-cadru privind protocolul intern de soluționare a reclamațiilor prevăzut la art. 32 alin. (1¹) din Legea nr. 113/2010;

e) Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești să aprobe, cu avizul Ministerului Justiției și al Biroului Național de Statistică, metodologia tehnică de întocmire a calculului prevăzută la art. 114¹ alin. (3) din Codul de executare;

f) Ministerul Justiției să actualizeze Regulamentul de activitate al Colegiului disciplinar prevăzut la art. 26 alin. (13) din Legea nr. 113/2010, în vederea reflectării modificărilor introduse prin prezenta lege;

g) Ministerul Justiției să actualizeze Regulamentul de activitate al Comisiei de licențiere prevăzut la art. 12 alin. (8) din Legea nr. 113/2010, inclusiv pentru reglementarea procedurii de organizare și desfășurare a examenului de admitere la stagiul profesional al

executorilor judecătorești stagieri și pentru reflectarea modificărilor introduse prin prezenta lege;

h) Guvernul să modifice Hotărârea Guvernului nr. 241/2006 cu privire la aprobarea Nomenclatorului lucrărilor efectuate și serviciilor prestate, contra plată, de Ministerul Justiției și instituțiile subordonate ale acestuia și de instanțele judecătorești și tarifelor la acestea, în vederea includerii taxei de participare la examenul de admitere la stagiul profesional al executorilor judecătorești stagieri prevăzută la art. 9 alin. (2) din Legea nr. 113/2010 și a taxei de participare la examenul de admitere în profesia de executor judecătoresc prevăzută la art. 11 alin. (2) din aceeași lege.

Totodată, în procesul implementării proiectului va fi examinată necesitatea ajustării unor regulamente profesionale și acte administrative interne aferente organizării stagiului profesional, evidenței mijloacelor bănești aflate în conturile executorului judecătoresc și controlului activității profesionale, în măsura în care acestea vor necesita corelare cu noile reglementări.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Implementarea prevederilor proiectului va fi asigurată de instituțiile competente în domeniul executării silite, în limitele atribuțiilor stabilite de legislația în vigoare. Principalele instituții implicate sunt Ministerul Justiției, instanțele judecătorești, executorii judecătorești, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, precum și alte autorități și instituții care participă la executarea documentelor executorii.

Punerea în aplicare a proiectului nu necesită crearea unor structuri instituționale noi și nu implică suplimentarea efectivelor de personal. Implementarea prevederilor se va realiza în limitele competențelor funcționale, ale resurselor umane și ale capacităților instituționale existente.

În vederea aplicării unor prevederi ale proiectului, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești va elabora și aproba, în condițiile legii, actele interne prevăzute de Codul de executare, inclusiv regulamentul privind metodologia tehnică de calcul al ajustării pensiei de întreținere stabilite în sumă bănească fixă, cu avizul Ministerului Justiției și al Biroului Național de Statistică.

Monitorizarea implementării prevederilor proiectului va fi realizată de Ministerul Justiției și de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, prin evaluarea practicii de aplicare a noilor reglementări, a gradului de utilizare a instrumentelor electronice, a eficienței procedurilor de executare și a eventualelor dificultăți identificate în procesul de implementare.

Secretar general al ministerului

Viorica GRECU